

[A. C. D. Petersen.]

af Lovforslaget, men maa gaa imod det. Jeg skal imidlertid ikke modsætte mig, at der bliver nedsat et Udvalg, for det forekommer mig, at naar den højtærede Minister ønsker Loven forlænget, burde han have knyttet til dette Forslag nogle Oplysninger om, hvorledes Loven har virket. Jeg har gentagne Gange haft Lejlighed til at stille det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, men de Svar, vi har faaet, har været om ikke helt ubrugelige, saa dog ikke udtømmende. Den første Lovgivning om en Akkordordning for Landbruget blev vedtaget den 31. Marts 1928; denne Lovgivning har altsaa nu været gældende i 7 Aar, og jeg mener da, der maa være indhøstet nogle Erfaringer i den Tid, og det forekommer mig, at man maatte gøre sig nærmere bekendt med disse. Særlig synes jeg, at den højtærede Landbrugsminister burde gøre Tinget delagtigt i Oplysninger om, hvad Endemaalet er med denne Lovgivning, for det kan vel ikke være rimeligt, at man blot vedbliver at udsætte. Fra konservativ Side har vi ikke i og for sig afvist en Akkordordning, men det, vi har krævet, før vi gik til en saadan Lovgivning, er, at man tilrettelagde et Grundlag, hvorpaa Landbruget kan virke rentabelt, saaledes at man kunde sige, at naar der nu bliver vedtaget Akkordordninger, saa er det økonomiske Grundlag for Landbrugets produktionsmæssige Økonomi saaledes, at Landbruget kan fortsætte, og at Landbruget i hvert Tilfælde, naar Erhvervet bestrides med tilstrækkelig Dygtighed, kan være reddet for Samfundet. Dette er ingenlunde Tilfældet. Som jeg ofte har hævdet, er der mange Landbrugere, der har faaet Akkord, og som alligevel enten har maattet underkaste sig Tvangsauktion eller sælge deres Ejendom eller benytte sig af den Henstandslovgivning, der var, fordi disse Landbrugere heller ikke efter Akkorden kunde klare sig, hvad enhver, der har Begreb om Landbrugets produktionsmæssige Økonomi, maa kunne sige sig selv. Nu forelægger Landbrugsministeren for anden Gang i denne Rigsdagssamling Forslag om at lade Loven gælde videre, men vi faar intet at vide om, at Landbrugsministeren vil være med til at tilvejebringe det økonomiske Grundlag, som alene kan gøre Loven berettiget. Dette er saa stor en Mangel, at jeg synes, der er nok, der taler for, at dette Lovforslag underkastes en Udvalgsbehandling, og vi fra konservativ Side vil med Interesse deltage i denne. Men, som sagt, jeg kan ikke tilsige den

højtærede Landbrugsminister, at vi vil være med til en Udvidelse, saa længe der ikke foreligger et økonomisk Grundlag derfor.

Det er underligt, at man fra Regeringspartiernes Side stadig afviser det Forslag, som vi fra konservativ Side har stillet, og som tager Sigte paa, at man faar en Ordning een Gang for alle, og at man dernæst maaske benyttede en vis Slags af Akkord. Det er underligt, at Landbrugsministeren vedblive kan mene, at man over for de Kreditorer, som har deres Midler staaende i Landbrugsejendomme, kan benytte en Fremgangsmaade, som man vilde betænke sig paa at benytte over for Kreditorer i noget som helst andet Erhverv, en Fremgangsmaade nemlig, som tillader, at det ikke betalingsdygtige Landbrug kan forbeholde sig nogle af sine Værdier, før Skyldneren stiller til Raadighed det, der kan blive til Kreditorerne. Der foreligger saaledes ved denne Lovgivning, hvis den gennemføres efter dens Aand, saaledes som man tænker sig det, en Art direkte Ekspropriation af velerhvervet Formue for andre Medlemmer af Samfundet og netop dem, der skal nyde godt af Akkordloven.

Som det allerede er sagt: Vi Konservative afviser ikke en Akkordordning, hvis den bliver efter Principper, som er gængse i den nugældende Retsopfattelse. Vi Konservative vil ikke engang fuldstændig afvise en Moratorieordning med nogen Statsstøtte, hvis den bygger paa de sunde Principper, som det er nødvendigt at bygge paa, naar man ikke skal træde andres berettigede Interesser for nær.

Jeg skal, som sagt, tilsige mit Partis Medvirken til en hurtig Behandling af Forslaget i et Udvalg, men maa modsætte mig, at Lovens Gyldighedstid forlænges. Og, som sagt, vi tror ikke, at der sker nogen væsentlig Skade, selv om vi skulde, saaledes som man kalder det, komme ud i det tomme Rum i Løbet af kort Tid. Der er visse Begivenheder i Sønderjylland, som tyder paa, at der ikke vil ske væsentlig Skade. Derne har man hørt op med Akkord- og Moratorieordningen allerede for omtrent en halv Snes Maaneder siden. Der er maaske i Sønderjylland nogle flere Tvangsauktioner end i det øvrige Land, men det vil der være til enhver Tid paa Grund af de særegne Forhold, saa der er intet, der tyder paa, at der vil ske nogen Katastrofe eller nogen særlig Stigning af Tvangsauktionernes Antal, hvis dette Lovforslag ikke gennemføres.

De nuværende Principper for en Akkord- og Moratorieordning modsætter vi os fredeles og maa saaledes fraraade Vedtagelsen